

fredse med de Boligforhold, som Folkekirken har budt os, har vi dog i det store og hele fundet os til Rette dør, vel ikke mindst fordi en vis Pietetsfølelse har gjort sig gældende iblandt os. Det være nu, som det være vil, praktisk taget hører hele det danske Folk hjemme i den danske Folkekirkebolig, men det forekommer mig, at der i disse Dage er ved at rejse sig en Slags Boligspørgsmaal paa dette Omraade.

Pastor Rørdam og den Menighed, der samler sig om hans Forkyndelse, er blevet utilfredse med vor fælles Folkekirkebolig, de finder, at Pladsen her er for lille, for snæver, de siger fra den Side højlydt, at der er ikke til at være, hvis der ikke foretages en Slags Ombygning, og det skal være en Ombygning af et saadant Omfang, at det nødvendigvis vil have til Følge, at langt den største Del af den danske Befolkning, der nu deler med dem, i høj Grad vil føle sig utryk ved det, ja, for fleres Vedkommende i en saadan Grad, at de slet ikke kan føle sig hjemme dør mere. Af den Grund er der jo nogle, der mener, at Rørdam og hans Menighed, som Følge af den Uro, deres Krav volder i det fælles Samvær, bør gaa ud og bygge en Bolig for sig selv, ja, de mest modvillige ønsker dem endog sat paa Porten, oven i Købet — for at blive i Billedet — ved Hjælp af Kongens Foged. Andre ønsker, at der indenfor Folkekirken Mure maa kunne findes en Lejlighed, maaske i en Sidebygning, men at der altsaa dog findes en Bolig til dem, hvor de kan indrette sig, saaledes at alle er paa det rene med, hvor deres Bosted er — der er dem, som mener, at vi allerede har en saadan ledig Lejlighed til dem, nemlig den, som Pastor Arboe Rasmussen i sin Tid boede i; man mener, at den maaske ogsaa kan anvendes i dette Øjemed.

Hvorvidt nu imidlertid Pastor Rørdam og hans Menighed kan finde sig i at bo i en saadan Lejlighed eller i det hele taget vil finde en Lejlighed af det skitserede Omfang beboelig, det er jo et helt andet Spørgsmaal, men der er dog maaske en Mulighed for, at de vil finde en saadan Lejlighed beboelig rent foreløbig, indtil vi faar en virkelig rationel Løsning af dette Boligspørgsmaal indenfor Folkekirken, en Løsning, der før eller senere maa munde ud i at give Staten, hvad Statens er, og Kirken, hvad Kirkens er.

J. Oskar Andersen: Jeg har først et Spørgsmaal til den højtærede Undervisningsminister, som desværre ikke er til

Stede, men jeg haaber, at det vil gaa videre. Det vil være Tingets Medlemmer bekendt, at der i 1920 blev nedsat en Kommission til Undersøgelse af Forholdene ved det kongelige Akademi for de skønne Kunster, da der paa det Tidspunkt var en meget heftig Strid om Kunstakademiets hele Virkemaade og Sammensætning, og der ligefrem var sat en Strejke i Gang fra Elevernes Side. Dette gav Anledning til, at Undervisningsministeren, daværende Minister Appel, nedsatte en Kommission, hvori ogsaa Rigsdagen var repræsenteret, idet hvert af de 4 større Partier udpegede et Medlem, og jeg havde den Ære at sidde dør paa mit Partis Vegne. Samarbejdet mellem Rigsdagens Repræsentanter var det bedste, idet de i alt Fald i Hovedsagen stadig kunde arbejde sammen, medens jeg maa sige, at Samarbejdet i Kommissionen i øvrigt ikke var uden Vanskeligheder. Men omsider naaedes der dog et Resultat, idet man den 29. September 1921 afgav en Betænkning, som er blevet tilstillet Rigsdagens Medlemmer, og som indeholdt dels Forslag til en ny Fundats for Akademiet og dels Forslag til en Omdannelse af Undervisningen, altsaa til et Undervisningsreglement.

Udarbejdelsen af Fundatsen skete meget hurtigt, i alt Fald fik de af Rigsdagen udpegede Medlemmer af Kommissionen tilstillet en ny Fundats. Derimod har det taget meget lang Tid med Udarbejdelsen af Undervisningsreglementet. Rigsdagens Repræsentanter i Kommissionen har af den tidligere Undervisningsminister været indkaldt til Forhandlinger med Repræsentanter for Akademiet, da man fra Akademiets Side paa forskellig Maade lagde Hindringer i Vejen for, at de Planer, som var tiltraadt af de 4 Rigsdagsrepræsentanter, blev gennemført. Det har stadig trukket ud, men forleden læste jeg i et Blad, at nu var Reglementet kommet. Det vil vel være rimeligt, om de 4 Rigsdagsmedlemmer faar dette tilsendt, saaledes at de kan gøre sig bekendt med Resultatet af det, maa jeg sige, ret store Arbejde, som disse 4 Repræsentanter for Rigsdagen har gjort i denne Sag.

Tillige spørger jeg den højtærede Undervisningsminister, om Ministeren her i Tinget vil gøre Rede for, hvilke Resultater der er kommet ud af hele det store Arbejde, og om Forholdene nu virkelig er ordnet saadan, at man med Tryghed kan se hen til Akademiets Virksomhed, ikke mindst med Hensyn til Skolerne. Der har nemlig — ogsaa i den nyeste Tid — været